

perhibetur. Occasum autē cum sole dimerso rēota tot partib' poterunt apparei. Est & alius ortus: qui $\chi\rho\nu\nu\iota\kappa\acute{o}\varsigma$ perhibet. Cū sole intra orizontē demergēte de oriētis facie clarūplāeta nascētis syd' emergit. Occultatōes uero eoz' fiūt: cū radio cōsequente proprii luminis uibratum amittunt. Deniq; a partibus. cxx. matutinas stationes efficiūt: Moxq; in cōtrario in. clxxx. partibus exort' faciūt uespertinos. Itēq; in alio latere in. cxx. partib' uicinātes stationes faciunt uespertinas: quas ēt secundas dicunt: qui superiores primas eē dixerunt. Consecutus autē radius intra. xi. partes: eas opprimit: & occultat: Sed cursus diuersitates: altitudinēque causas consistendi: retrogradiendiq; atque incedendi omnibus supradictis importat radius Solis affulgens: qui eas percutiens aut in sublime tollit: aut in profundum deprimat: aut in latitudinem declinare: aut retrogradare facit.

Explicit Liber Octauus.

Eiusdem Liber Nonus.
De Musica.

Am Facibus lassos spectans marcentibus ignes
Instaurare iubet tunc hymenaea Venus.
Quis modus inquit erit? Quo nā Sollertia sine
Impedient thalamos ludere gymnasia?
Diriguit comis blandisque assueta uoluptas
Et nolter pallens contrahit ora puer.
Ipsa etiam fulcris redimicula necere sueta
Flora decens trina anxia cum Charite est.

Nec melictum tecinens modulatur tibia carmen:
Nec dulcis temptat psallere Melpomene:
Omnia qua tenero moris seruescere ludo
In cumulum docta uocis honore tacent.
Nec Suada illecebris Sponsalia pectora mulcet:
Nec stimula incenso allicit aculeo.

NONVS

Quinetiam interulos gaudens dissoluere nexus:

Blandificaq; libens itringere corda face:

Nictantes oculos reprimis it upefacta uapores:

Nec perferre ualet Gorgonos oratruis.

Si erudita placent certe Sponsalia Diui

Saltem docta ferat carmina Calliope.

Nam simul oblectans uocis modulamine mentes

Tedia dulcisonis auferet illa tonis.

Quippe est scrupolis: fateor: lassata puellis

Inuictis lador mœstificata modis.

Pronuba sic uolupte est hæc seria carpere Iuno

Nec cura astriteri te stimulat thalami.

Ast ego succubui: lepidisque assueta Choreis

Non ualeo tristes cernere Cecropidas.

ET CVM dicto resupina paululu;:reclinisque pone consistēs
 sese permisit amplexibus Voluptatis. Cuius uerbis: assertioniq; ru-
 ricola omnes: Cunctique Fluctigena: q; plures etiam Astriluci as-
 sensere Diui: Præsertimque Lemnius mulciber Fabrilium tantum
 operum sollers maritus promptiore attestatiōe collaudat. Tūc
 denique: quod decenter innixa atque ipsa relabentem lassitudo de-
 cuerat: Mars eminus conspicatus tenera cum admirationis obtutu
 languidiore fractior uoce laudauit: profundaque uisus est traxisse
 suspiria. Nec Bromius in fauoris gratiam dispar fuit: Quin etiam
 ipsam Athlantidem tam flammata cupiditatis cura concussit: ut
 ommittere uellet: quæ circa sponsalem coctum ornatiōe disposuit.
 Tanti quippe uisum nunq; Veneri displicere. Verum superum pa-
 ter: in inuentione Germanæ: ut properaret admonitus: tamen neqd
 nuptialibus derogaret ornatibus: aut tanta eruditionis examen deli-
 tiola festinatione conuelleret: Qui probandarum numerus superes-
 set: nihil afferens festinatiōis exquir. Cui Deli? Medicina; suggerit:
 Architectonicãq; in preparatis assistere. Sed quoniã his mortaliu;
 rez cura: terrenorūq; sollertia ē: Nec eū a there q; hnt: superisq;
 confine nō incōgrue ac si fastidio respuuntur: in Senatu calico reti-
 cebunt. Ab ipsa deinceps Virgine exploranda discussus. Vna
 uero: quæ potissima Cæli: Syderumque dilectior est: examinis

LIBER

huius tam fauore q̄ uoluptate disquiritur. Tuisque conspectibus
 non poterit sine scelere uidiuari. Sed illud præcunctis intimatum ue
 lim: Quod Dotis offerenda cumulandaq; reciproco alias aduexit
 Virginis mater puellas: quas opulenti collocatas muneribus exa
 mine isto explorare constituit. Hæ igitur modo dispares numero
 nec disgrega uenustate eruditionis etiam dignitate paucis astantiū
 confectæ: in penetralibus quoq; Virginis: secretiq; sanctionibus
 alumna: Quatinus nec odio: quibusq; deliciis: ac prorsus enervi
 mollitudine ydralis curiæ transeantur Iouialis uigoris maiestate
 percensæ. Hic Tritonida: At quin ait Virgines: quas Phronesis
 educauit: superum incessabiliter pectorum arcana tenuerunt. Nec
 quisq; fuit uestrum: qui non illis uoluntatis abdita interpreta men
 ta cōmiserit. Deniq; ex his q̄ plures antistitiā Professæ Diuū. Ac ni
 per illas in terris sanctis libare numibus: certe litare penitus abnega
 tum. Vex transactæ Virgines eruditiōis castæ præstitæ miracula.
 Hæ familiaritatis uestre præferūt documēta. Nam inter diuina hu
 manaq; dissidia Solæ semper interiunxere colloquia. Has igitur in
 gressas agnosceatis: probabitisque Diui: Quæ dum Delius Pallasq;
 differerent earum disquisita uocabula: Tunc Phoebus Genethlia
 ce inquit propior astabit. Quæ rōnis atheræ conscia pēsa Lachesis
 adoperta atq; instantium sæculorum gerenda denunciât. Deinde
 Symbolice: quæ uarietatibus ominatis uētura componēs auspicio
 rū prouētus pensat uiribus futurorū. Thnetice tertia est: per quā
 tripos illa uentura denunciât: atq; omnis eminuit nostra Cortina.
 Deniq; in argumētū præsciētia mihi coru? alludit. Cygnus ēt so
 ciatur: ut diei noctisq; puētus nos auib? præsentire cōcolor tēporū
 pluma testet. Ipsaq; tripos trini cursus prælagia pollicet: hoc ē Ex
 tātis: Instātis: & Rapti. Demū trigariū supplicātis semper germāta
 tis aduēiat. q̄ uestra uulgo suffragia pollicēdo incertos mortaliū
 sensus primum in spem opis supera proritauit: Præsidiiq; indigam
 incultam fecit procedere nationem. Hanc igitur siue Trigeminam
 fœminam: siue tres in unius noīs uocabulum conspirantes: q̄s in cœ
 lum uenientes inexamīnatas attemptet explodere! Cum per eas in
 terras nos certū sit demere. Post has uero astabit decēs illa sydere
 is fulgurāsq; lumib?: quæ epistolaris tua & deā ē & pbata. Huic sē
 per pī tuas afferis cr̄didisse māubias: ac trifulcæ lucis cōmississe ful
 gorē: quæ uias: uestigia: aduētū: exitusq; igniuagæ denūciationis

NONVS

agnoscit. Huic igitur foemina colloquium denegamus: per quam
edictorum tuorum admonitus mortalibus innotescunt. Cur igitur
per optime remoraris & intromittere eas alacer & probare?

Postquam haec Latoius dixit: Iuppiter Harmonien uenire: quam fugge-
stam esse: Mercurialium sola superesse praeceperit: Tuncque alias in ordi-
nem contineri. Hic Luna iam gemina emessi diei portione com-
muni. Ingressura inquit mox foeminam possum explorare uobiscum.

Ceterum propinquante uespera: confinisque noctis consequentibus te-
pore impariter non possum. Quippe plaustrum mihi: Taurusque ac
manus in discaritionis itineri tubendum: nec exeretis me auscul-
tare committis intelligere raptim meta permittit. Et fateor: uelle: siquae
examinatione uirginum prorogaret auctoritas: Ipsa quoque pra-
claus eruditionis alicui cognosceret: praesertimque cum perendinatio ro-
nibiliter expectat: ne lassita cognoscetis cura: fatigatioe fastidia oes
doctae intimationis excursus grauiata laboribus intentionis exclu-
dunt. Et illa expectatio cognitionis: approbandaeque subtilitas in odi-
um nolentium obruta multiplicitate uertat. Aequus igitur ducor
amplianda discussionem tantum in ardente sitim aurium inuidiae: Quae
cum Luna differeret: oes certatim assensere diui. Dehincque utique repen-
sitrix data: diesque conferenda Dotis prorogari iure publico possit:
inquitur. Quo dicto: Arcanus ille praesens iuris assertor magna ne-
potum obsecratione consulit: responditque regulariter etiam matrimonio
copulato dotem ducere Foeminam uiro nullis legibus prohiberi.
At tunc Iupiter periti patris eruditione commonitus. Habeo inquit
mea pignora gratulandum: Quod fas asserit quicquid uos uelle cogno-
ui. Neque enim saltu uos rigidus elatione defugiam: aut uestrae crebrius ac-
celebrare consilium: aut doctarum uirginum examinare sollicitiam de-
sidis ignauia dissimulatione piguerit: praesertim cum terris indecen-
ter expulsas Solis oporteat adherere sideribus. Nunc igitur pra-
cellentissimam Foeminarum Harmoniarum: quae Mercurialium sola
superest: audiamus. Haec quippe & superum curas praecuectis poterit
permulcere aethera catibus: numerisque latificans: & nostra statum me cu-
pit celebrare palacia Exola terrigena stoliditatis ignauiam: Quam
melicorum indocilis auget sine fine mortalitas. Denique iam pridem
homines dirutaque gymnasia: abscedens orbe terrisque damnauit.

Ac uix Cyllenidae indagantis excursibus nunc comprehensa.
Post longa occultationis obliuia de fuga reuocat: reduciturque latibus

LIBER

lis. Hic igitur repertam post secula numerosa: & tandem in usum meli-
cam carmenque renouatam tam uolupte est: quam conducit audire. Cate-
ra uero eruditionis doctissima sacraque Germana: Cum renouata
lux fuerit: in commissae intentionis cura examine probabuntur.

His oris Iouialibus Phoebus admonitus Virgineque sibi profus
accommodam admissurus egreditur. Verum Paphia remeantis filia
gratulatione concussa annuit puero praecinere nuptiale carmen. Ita
quod Hymeneus alacri tandem uigore luminatus: Nec ipsa iam reuuen-
le Tritonide sic cepit.

Aurea flammigerum cum Luna subegerit orbem
 Nosis iugabo lilia.
Virgo deuique sacro sociabunt foedera lecto
 Fulcris parate cinnama.
Hesperus intactam seruet usque puellam
 Nuptam uidebis Phosphore.
Nec matris lacrymae: praessi nec uiribus unguis
 Nexus ualebunt rumpere.
Nethalamos metuas: eris hoc: quod Iuno tonati est
 Qua nunc sorore dulcior.
Si placuit docti Sollertia sacra mariti:
 Magis placebunt oscula.
Aurora ex orientis roseis spectabit ocellis
 Floris refecti praemia.
Ipse ego pallentem speculari luce puellam
 Se se occultentem uisibus.
Conscia iam Veneris noua festa parate Napaeae:
 Crocumque lecto spargite.
Inque thoy uiolas certatim fundite conchis
 Puluarum alium comite.
Crinale spicuum pharetris deprome Cupido
 Libens capillum soluere
Flamea uirginum: quae obnubere sueta pudore
 Regina deme pronuba.
Te blandum teneri: quae conscia sola doloris
 Venus decens solabitur:
Qua nunc dura nouo nescis committere amorem

NONVS

Parabit illa pectora.
 Tu modo, qua mando oculos delecta decoros
 Reconde mentis intimo.
 Doctiloquum charis iuuenem complexa lacertis
 Fœcunda redde pignora.

His Hymenæo diutius uelut fescenina q̄dā licentia per sonantes
 geminataque erebri⁹ placuisse ratus maxima circūstantium multi
 tudo Tritoniden Dionenq; comitata digredit. & ad nos reducta tā
 dem Virgīs studio pperāter cōcurrif. Verū tam puellaz: quæ De
 as dñas consecuta pone forte conlitterant: q̄ Heroū populus: q̄ ius
 fus aduenerat: properabant. Illæ ut psallēdi materiē discerēt: Hi ut
 sacri uultus memoriā recenserent. Nec mora. & ecce quadam sua
 uitas intemptata: Aulicazq; dulcedinis cantus insonuit: ac melodia
 ultra cuncta rerum oblectamina recinentes: auditum mirantium cō
 pleuere diuum. Non. n. simplex quidam & unius materia tinnitib⁹
 modulatus: sed oīum organicaz uocum cōsociata permixtio quā
 dam plenitudinē cuncticinz uoluptatis admisit. Quo canore diuti
 us circūstantium pectora deorūq; mulcente. Illæ egressoz paulo ā
 te turbæ aduentū Virginis præeuntes: ac tanti comitatus præambu
 lare uisunt: Sed non cassa dulcedinis: nec sine aliquo sonori modu
 lamini argumento: aut opere reuertunt. Nā Eratine Cypridis fi
 lia: & hmeros Cupidinis affecutor. Itemque Terpsiche famu
 litio Dione concinentes gratissime intrauere primum: Sed puer
 monaliter sonabat. Post hos psallentes Pyto: Voluptas & Gra
 tia admixtis lyrae uocibus: atq; ipsæ harmōicis dissulzantes motib⁹
 aduenere dextra leuaq;. Interea præcedebat nūerus Heroū, crinito
 rumq; sapientum: q̄ omnes modulatione q̄dem leni: paruaq; uoce
 qualibet dulcedine murmurantes: Sed alii laudes Deoz: hymnos
 que q̄ plurimi: Alii musicos tonos: quos mō cōpererant: retexebāt.
 Verum per medium quidam agrestes canorique Semidei: quorum
 hircipedem Pandura: Syluarum harundinis enodis fistula sibi
 latrix: Rurestris Faunum tibia dectierunt. Verum sequens Hero
 um præclui enituit admiratione conuentus. Nam Orpheus Am
 phion Arionque doctissimi aurata omnes testudine consonātes fle
 xanimum pariter reddidere concentum.

LIBER

Nam Trax: quo duri rumpere regna Herebi:
 Quoq; suam meruit immemor Eui dicent
 Quo cantu stupida tygridis ira ruit:
 Quo fertur rabidas perdomuisse feras:
 Quo uidit rigidas glandibus ire comas:
 Ima ros & syluas currere monte suas
 Carmine: quo Strymon continuit latices:
 Itanais uersis saepe reflatus aquis:
 Quo impune accubuit rictibus agna lupi:
 Et lepus immiti contulit ora cani:
 Hoc nunc permulsit: insonuitque melos:
 Accumulanq; magis carmina sacra Iouis
 Amphion rigido in corpore mentis iter
 Quoq; dedit montes summere posse animas:
 Quo sensus duris cautibus inseruit:
 Et docuit rupes carmina uelle sequi.
 Nam muros thebis dulcifonis fidibus
 Praesidiumque dedit carminis arbitrio.
 Sed nec Arionam marmora surda ehelin
 Tempere: extremam cum flagitaret opem:
 Et h; indomiti dira procella noti
 Spumea Scynai uerreret ima maris
 Delphinas totis sollicitauit aquis:
 Et melicos cantus melica grata tulit.
 O uere antistans numina magna Deum:
 Quæ istorum laudes protulit Harmoniæ
 Quæ domitat herebum: marmora: saxa: feras/
 Hæc potuit rupes sensificate tonis.

Post hos honoratior fontigenar; Virginū Chorus pegasæ tū
 eis nectare diffuebat: q; Phrygii cuiusda; pubidæ cicutis geminatis
 interstinctus omnes præcedentiū suauitatū dulcedines antebat.

Tādē inter Phœbū Palladēq; mediā Harmōiā sublimis ingredi
 tur. Cuius Sonor; caput auri corruscatis bracteis comebat: Caso
 ē tenuatoq; metallo rigens uestis: & oibus ad motū gressumq; ta
 ta cōgruētia: tēperatūq; blādīs leniter crepitaculis tynniebat. Cui
 incessum Mater Paphia: ut eam cōtigue sequebat: h; pulchris rosea

NONVS

numeris ac libratis passibus moueret: Vix tamē poterat imitari.
 Dextra aut quoddam gyris multiplicibus circulatum: & miris du-
 ctibus intertextū uelut clypeum gestabat: quod quidē suis inuicē
 cōplexionibus modulatū ex illis tidibus circulatis omnīū modoz
 concinētiā personabat. Leua autē Virginis q̄ plures ex auro af-
 similate paruaq; effigies theatriū uoluptatū religataq; pēdebāt.
 Vex ille orbis nō chelis: nec barbiton: nec tetrachord on apparebat.
 Sed ignota rotunditas omnīū melodias transcēderat organoz. De-
 niq; mox ingressa: atq; eiusdē orbis sonuere concentus: cuncta illa:
 quae dissona suauitas commēdarat: sicut mutescētia tacuerunt.
 Ipseq; tunc Iupiter: caelestesq; Diui superioris melodia agnita grā-
 ditate: quae in honorē cuiusdā ignis arcu ac flāma; insopibilis funde-
 bat reueriti intimū patrimūq; carnē paululū in uenerationē extra
 mundanae oēs intelligentia surrexerunt. Tūc Egerimion ineffabile
 Virgo concludens ad Iouez reuerfa: aliis modulis numerisque uo-
 ce etiam associata sic coepit.

Tenunc astrisonum carmine Iupiter:

Quo gemmata poli uoluere sidera

Suevit lege rata sacra recursio:

Præfandum ueneror .quippe potissimo

Nectis sceptrifero sub diademate

Omnigenum genitor regna mouēs deū:

Mundum perpetuo dum rotat ambitu

Mens: quam sidero sufficis impete.

Tenam flammigeri semina fomitis

Spargentem referunt astra micantia.

Te foueant sacro munere lumina:

Terris purpureum dum renouant Iubar

Testata ambrosium splendificat diem

Sic tua noctis honos lampade mensura

Auratis creuit præmia cornibus

Subte palustrilucas luminat ignibus

Anguis parrhasias difficiens feras

Sic solidi tenerum corporis ambitum

Tellus non prohibens axibus inditur:

Alternisque regit: & regitur polis.

Sic Nerea freti noscere limitem

LIBER:

Sicque ignem superum lambere pabula
 Ut nullus careant dissona litibus:
 Atque ita perpes ament dissona uinculum:
 Ut temper metuant foedifragum chaos
 Tu rector superum: tu pater optumus:
 Complexuque pio sidera colligans:
 Natos perpetuo corpore uiuidas:
 Salue: nostra cui perficitur chelis:
 Bis plenum omnino cui recitant mela.
 Iam uos uerenda quae soli cali germina:
 Quae multiforme scitis cire barbiton:
 Antata nostris ferte corda cantibus:
 Miscilla sacra dum feruntur curiae
 Mulcere uestrum quae uelim consortium
 Iam uos uicissim proque lege numinum
 Post has sonabit disgregato plasmate:
 Suisque cunctos allubescens tonis
 Deducet: urget: atque debeat locis
 Stimulosque rursus lene permulcet melos.
 Nunc igitur alma: quae Senatum lumina
 Deum uerendo culminatis uertice
 Bissena quis uos hetrusci numina
 Ritus frequentet: atque opinet uictimis
 Tamē gemellis: quae refulget caribus
 Natura honore protulit fastigio
 Phoebea uero praferens uocabula
 Pallas corrusca ac decens Latoia.
 Lunare quippe hac uenit consortium
 Phoetontos ardēs scadet axem Delius
 Nunc uos pudici nostra fratres culmina
 Precabor ipsa: ne uerendos contrahant
 Vultus iugandis que ferēdis carmina:
 Hymenque nostrum inuehat fastidium
 Pfallente plectro concinentur nuptiae:
 Fidibusque lux fescennina proderit.

Iam nunc blanda melos carpe Dione

NONVS

Durus quippe rigor cedit amori.

Nouit nam tenerum promere carmen
 Ipsum Spumigenæ salum Cytheres:
 Nerinaque chelis mouet camœnam:
 Dum conchis Galathæa personante
 Nantes fluctigenas chorumque phorci
 Flagrans cura trahit: niualibusque
 Interstinctus aquis triumphat ardor.

Iam nunc blanda Melos carpe Dione.

Durus quippe rigor cedit amori.

Carmen Menæia trillere pinus:
 Percussa que modis tonat licais
 Sollers Archadia nemus cicuta
 Pernix Semiferi puella panos.
 Nam uersa in calamos tonat loquaces:
 Quam dum forte deus premit labellis
 Suspirat uelut osculis canorem.

Iam nunc blanda Melos carpe Dione.

Durus quippe rigor cedit amori.

Puer ipse uersitormis
 Facibus studet Cupido:
 Arcusque dulcinerues
 Roseo ligans ramali
 Feriato linquit arcu
 Calamos parate Musa
 In carminis leporem
 Curam negat sagittis:
 Tenerumque arundinetum
 Nostrum in melos reliquit.
 Nunc ergo corda mulcent
 Vapor & canor iugati
 Placet ac decet uicissim
 Cantemus: atque amemus.

Iam nunc blanda Melos carpe Dione.

Durus quippe rigor cedit amori.

LIBER 7

Prudens puella pulchra
 Mater fuit Lacenz
 Illecta sed canore
 Nescit dolum cauere.
 Nam candidus nitosis
 Clor inuolutus alis
 Argenteis minorem
 Plumis uidens decorem
 Nec posse purpuratis
 Nimum placere ocellis

Teneros ciete cantus:
 Phoetontiasque Musas
 Coepit repente ficta
 Fraudem parans Senecta
 Sic admouetur ori.
 Roseumque circumacta
 Rapit oiculum puella:
 Gremioque complicatus
 Precium tulit pudoris.

Iam nunc blanda Melos carpe Dione.

Durus quippe rigor cedit Amori.

Carmen Lamiadeum
 Lucis Diua secunda
 Sacris pratulit astris.
 Antrum quippe secuta
 Linquens culmina caeli
 Pastoralibus ardens
 Palmam dedit eicutis:
 Pulso & luminis auro
 Pandit septa balatum
 Sordentique adoperta
 Pratis gaudet amictu.
 Actunc conscia noctu:

Pascit monte capellas
 Spectans sydera mundi
 Mage percrepat flagello
 Nec curare Deorum
 Pensa aut ferre susurros
 Illex carminis ampli
 Aegram cura coegit.
 Temnit noctis horrore:
 Praefert antra subulci
 Rupe & dura quiescit:
 Et post regna Tonantis
 Stramē dulcius herba ē.

Talibus Harmōia carmibus oblectati oēs: permulsi que Diui. Nec minor quippe ex fidibus suauitas q̄ uocis modulamine resultabat. Denique qua industria comparatum: quibusue assequendū ediscē dumq; opibus uigil cura repromittat: ut in tam dulcē eblanditāq; molliciem intima mentium liquefcāt affectio: Ioue admirante ditq; ritur. Actunc Virgo: cum artis praecepta a se expeti examināda eruditionis intentione cōspiceret: paulum melicis tēperans exhortā te quoq; Delio Palladeque sic coepit.

Iam pridem q̄dem exosa terrigenas & fastidiosa mortaliū cali orbes stellantes incutio: In quibus artis praecepta disseitare prohibi tum. Cum melodiā omnissonis conuenientem pulsibus modulorū machinā obeuntis ipsa rapiditas. & concinat & agnoscat. Sed quoniam emersa terris Virgo nuptura uāescētia intercapedinata proli

xitatis obliuia iam supero debet uigore discutere: iussa percurram.
 Si prius ingratæ mortalitatis comoda repediata recenseam. Dū me
 quippe germanam: gemellamque e celo illa incogitabilis effigientia
 genuisset immensitas: Sydereæ reuolutionis excursus: atq; ipsa to-
 tius molis uolumina comitata superos incitosq; fulgores modis af-
 focians nūeros non reliqui. Sed cum illa monas intellectualisq;
 lucis prima formatio aīas fontibus emanātes in terrarum habitacu-
 la rigaret: moderatrix earum iussa sum demeare. Deniq; numeros
 cogitabilium motionū: totiusq; uoluntatis impulsus ipsa rerū dis-
 pensans congruentiā temperabam: Quam rē debere mortalibus uni-
 uersis Theophrastus laborauit. Pythagorei autē docuerunt feroci-
 am animi tibiis aut fidibus molliētes cum corporibus adharere ne-
 xum fœdus aīarum. Mēbris quoq; latētes interserēt numeros non
 contēpsi. Hoc etiam Aristoxenus Pythagorasque testantur. Deniq;
 q; benignitate largissima sensim ipsam notionē mea obiectatiōis ape-
 rui. Nam fides apud Delphos per Deliacam cytharam demonstrauit
 Tibiæ per Tritonidam nostri comitē: Marlyamq; Lydium sonue-
 runt. Calamos Mariandini & Aones in laudes inflauere caelestiu;
 Panduram Aegyptios attēptare permisi. Ipsiq; me pastoralibus fi-
 stulis uel cantus auium: uel arborum crepitus: uel iusurros flumi-
 num imitantibus non negaui. Spaltas chordacistas: Sambucos Hy-
 draulas per totum orbē ad cōmodū humanæ utilitatis inueni. Per
 me quippe uēstrum hoies illexerūt iuccurium: Ira q; inferas per me
 ēt seduere. Quid q; bella uictoriaq; undiq; meis cantibus conqui-
 sita. Nam Cretes ad Cytharam dimicabant. Lacedæmonii ad tibi-
 as: Nec aggrediebant fira proeliorum: priusq; illis contingeret litā
 Musis. Quid Amazones! nōne ad calamos arma tractabāt! Qua-
 rū una: quæ concipiēdi studio uenerat: cum Alexandrū salutarēt:
 donata tibiicæ ut magno munere gratulata discessit. Lacedæmo-
 nios in Græcia. In Italia Sibaritas tibiicines ad prælia præire q; nesci-
 at! Tubas nō solū Sonipedes atq; bella: Sed agonas acuet: certamē-
 q; mēbrorum nunc quoq; compertū. Quid pacis munia! Nō ne no-
 stris cantibus celebrata! Græcarum quippe urbium multa ad ly-
 ram leges: decretaq; publica recitabant. Perturbationibus animorū
 corporeisq; morbis medicabile crebrius carmen insonui. Nam fre-
 neticos Symphonia refanauit. Quod Asclepiades quoq; medicus imi-
 tatus: Cum consulentibus urbium patribus plaris incondita uul-

gus infremeret: Seditioes accensas crebrior cantus inhibuit. Ebrios iuuenes: perindeq; improbius petulantes Damon unus se sectatoribus meis modulorum grauitate perdomuit. Quippe tibi cinē spō deum canere iubēs: temulētā perturbatōis demētiaz infregit. Quid afflictationibus corporeis: non ne assidua meditatione succurrat? Febrem curabant: uulneraq; ueteres cantione. Asclepiades itē tuba surdissimis medebat. Ad affectiōes animi tibus Theophrastus adhibebat. Ischiadas quis nesciat expelli aulica suauitate? Xenocrates organicis modulis lymphaticos liberabat. Taletem crentem cytharā suauitate compertum ē morbos ac pestilētiam fugauisse. Ierophilus agrorum uenas i rhythmorū collatione pensabat.

Animalium uero sensus meis cantibus incunctatē adduci saltem Thracius Cytharista perdocuit. In quo non fabula: s; ueritas gloriā procreauit. Vnde. n. cerui fistulis capiuntur. Pisces in stagno Alexandria crepitu detinētur. Cygnos hyperboreos cytharā cantus adducit. Elephantes indices organica permulso detineri uoce compertum. Fistulis aues allici comprobatur. Infantibus crepita cula uagitus abrumpere. Fides delphinis amicitiam hominum persuasere. Quid cantibus allici disrumpi que serpentes. Glandes ferunt messesq; transire: manes cieri: lunamq; laborā. Non ne ipsius uetustatis persuasione compertum? In Lydia nymp harum inuuldas dici: quas etiam recētior asserētium Varro se uidisse testatur: Quae in medium stagnū a cōtinēci procedēs cantu tibi arū primo in circulum metā. Dehinc ad littora reuertunt. In Attico littore mare cytharam sonat. Megaris saxum ad iētum pulsus cuiuscūq; fidici nat. Possē innumera mortalibus a me collata percurrere: ut nō me terras fugiēdi studio reliquisse: sed ingrata humanitatis ignauiam uiderer iure damnasse. Sed iam ad artis praecepta desilia: ut nupturā Virgini promissum munus impendam.

Quid sit officium Musicae.

Et quoniam officium meum est bene modulādi Sollertia: quae rhythmicis & melicis astructiōibus cōtinetur. Prius de melicis disertabo. Dico quicquid rite sonuerit: aut Tonum eē: aut Hemitonium: aut quartam partem toni: quae Diesis appellatur. Verum Tonus ē spaciū cum legitima quantitate: qui ex duobus sonis diuersis inter se inuicem continetur. Hemitonium dicit: qd̄ toni me

NONVS

dium tenet. Diesis uero distantia sunt tres. Nam prima breuior & quæ tetartemoria nominatur: Ex eo quod quartam partem toni recipiat: Enarmonios quoque dicitur: propterea quod Enarmonion modulandi genus per hanc maxime dimetitur. Secunda ab illa maior est. Nam tritemoria nominatur: quoniam habet partem tertiam toni. Itaque quod Cromatice appellatur: quod cromaticum modulandi genus per ipsam finditur. Tertia uero habet toni tertiam partem: ac dimidiam tertiam. & uocatur hemiolia & harmonia diuisio: quoniam hemioliæ modum complet.

De iropis.

Tonus igitur idem plerumque appellatur & sonus: Vex soni sunt per singulos quosque: ac per omnes tropos numero. xviii. Quorum primus dicitur apud Græcos προσλαμβανόμενος. Apud Romanos uero: quia eadem uoce uti Summus Iuppiter Itatur: idem dicitur ac uinitus. Secundus ὑπάτη ὑπατων. hoc est principalis principium. Tertius παρυπάτη ὑπατων. i. subprincipalis principium. Quartus ὑπατων διάτονος. i. principium extensa. Quintus ὑπατη μεσων. i. principalis mediarum. Sextus autem παρυπάτη μεσων: quod est subprincipalis mediarum. Septimus μεσων διάτονος. i. mediarum extensa. VIII. μεση. hoc est media. IX. τρίτη συνζευγμένων. i. tertia coniunctarum. Decimus συνζευγμένων διάτονος. hoc est coniunctarum extensa. Undecimus νήτη συνζευγμένων. i. ultima coniunctarum. Duodecimus παραμέση. hoc est prope mediam. Tertius decimus τρίτη διεζευγμένων. i. tertia diuisarum. Decimus quartus διζευγμένων διάτονος. quod est diuisarum extensa. Decimus quintus νήτη διεζευγμένων. id est ultima diuisarum. Decimus sextus τρίτη ὑπερβολέων. i. tertia excellentium. Decimus septimus ὑπερβολέων διάτονος. hoc est excellentium extensa. XVIII. νήτη ὑπερβολέων. i. ultima excellentium. Hi sunt igitur soni: qui modulatione apte & cum ratione componunt. Constat autem omnis modulatio ex grauitate soni uel acumine. Grauitas dicitur: quæ modi quadam emissione mollescit. Acumen uero: quod in aciem tenuatam gracilis & rectæ modulationis extenditur.

De Symphoniis.

Ex supra dictis itaque sonis: qui & singulis & omnibus tropis rite conueniant Symphonia tres: Quarum prima est δια τεσσαρων. quæ latine appellatur ex quatuor. Et recipit Sonos quatuor: Spacia tria: Productiones duas & dimidiam. Soni enim duo

LIBER

tonum faciunt. Nam sonū. i. tonū productionē uocati. Est autē hemitoniorum quinq;: quæ ad productiones plenas & integras media tenus ualent: dieleon. x. Diesis uero interpretatio ē: sicut supra dixi: quarta pars toni. Sed hæc Symphonia ē in epitriti ratōe. Epitritus autē dicitur: qui & numerū ternariū hēt: & triūz tertiam: qd' est un⁹: ut sunt. iiii. ad. iiii. Alia Symphonia quaria ē: & dicitur δ'ια πέντε: at que constat sonis quinq;: Qui inter se. iiii. spaciis diuidunt. Productiones hēt. iiii. mediamq; præcidit: hoc est tonos tres ac mediu;: hemitonia. vii. Diesisq; .xiiii. atq; hemiolii possidet rōnē. Quæ forma & eundē numerū circa collata detinet: & eius mediū: ut sunt. iiii. ad duos. Tertia δ'ια πέντων: quæ ex oibus dicitur. viii. sonos recipit: spacia. vii. pductiones sex: hemitonia. xii. Diesis. xxiiii. atq; cōstat ex rōne diplasia: hoc ē dupli. Tropi uero sunt. xv. Sed præcipales. v. quibus bini coherēt. i. lydius: cui adherent ὑπερλυδ'ιος & ὑπολυδ'ιος. Secundus Iastius: cui sociatur ὑποϊάστιος & ὑπερϊάστιος. Itē Aeolius: cum ὑποαιολίω & ὑπεραιολίω. Quart⁹ Phrygius cū duob⁹ ὑποφρυγίω & ὑπερφρυγίω. Quintus Dorius cum ὑποδ'ορίω & ὑπερδ'ορίω. Vex iter hos tropos ē quadā amica cōcordia: quæ sibi inuicē germāi sūt: ut inter ὑποδ'ορίον & ὑποφρυγίον: & item inter ὑποϊάστιον & ὑπολυδ'ιον. Itē cōueniēs ἀπ' αὐτῶν q; rñsio inter ὑποφρυγίον & ὑποαιολίον: q' tātū duplices copulātur. Media uero grauiorū troporū: his: q' acutiores sunt προσλαβανουμέν. v. sūt Vex tropi singuli quoq; tetrachorda faciunt quina. Tetrachordū autē est affectio quadā sonorū. iiii. per ordinem eōpositorū: quorū extremi sibi debeāt cōuenire. Sed hæc posterio. Nūc ad inchoamētōrū ratū ordinē redeāus. Prædicā. n. iō primo dcā sūt: ut altius tenerentur.

De. iiii. Generibus Musicae.

Primo quippe cū Hypasius exors⁹ harmōiæ mortalib⁹ diuulgaret: Tria tantum ei genera putabantur. ἰδ'ικόν. ὑπεργαγτικόν. ἕξαντελτικόν. Quod ēτ ἐρμηνεῖτικόν dicitur. Et ἰδ'ικόν ē: qd' ex perseverantib⁹ & similib⁹ cōsonabat. i. sono: nūeris: atq; uerbis. Sed quæ ex his ad melos pertinet harmōica dñtur: quæ ad nūeros rhythmica: quæ ad uerba metrica. ὑπεργαγτικόν ē quidā materia tractus efficiens exercitium eius: Cuius itidē tres partes. i. μελοποιία. λέξις. πλοκή. ἕξαντελτικόν at ad expositionē pertinet uidet. & h; partes. iiii.

NONVS

ἄργατικόν. ὠδτικόν. ὑποκριτικόν: quæ inferi⁹ rerum ordo dispōet.

Nunc de prima uoce uelut de sonitus totius parente dicemus.

De Voce.

Omnis uox in duo genera diuidit: Cōtinuū atq; diuisum. Cōtinuum ē uelut iuge colloquum. Diuisu; qđ in modulatione seruamus. Est & mediū: quod in utroq; permixtum. ac neq; alteri⁹ cōtinuu; modū seruat: nec alterius frequēti diuisiōe præcidit: ut pronunciandi modo carmina cuncta recitantur. Horum illa: quam in diuisas partes: certasq; deducim⁹ diastematica nominat: & ei⁹ parti: quæ Harmonica uocat: aptanda est.

De septem partibus Harmoniæ.

Quæ quidē Harmonica habet partes disputationis septem. Primam de sonis. Secundam de spaciis. Tertiam de Systematis. Quartam de Genere. Quintam de Tonis. Sextam de Cōmutatiōibus. Septimam de Modulatiōe: quam Melopœiam uocamus. Ac prius de sonis: ubi artis est elementum.

De Sonis.

Sonus quippe cantū apud nos loci est: q̄ti in Geometricis signū. In Arithmetis singulū. P̄thongos sonos dicimus. Vex p̄thongus dī uocis modulata particula una intētiōe p̄ducta. Est autē intensio: quā dicimus τασίς: in qua uox perficit ac perseuerat. Sonus p̄thongus uel speciatim uel generatim appellat. Sed generale uocabulum habent & specialia: quæ ἰσόγῆτα graia uoce perhibētur: Vt si quemadmodū nobis scribendum sit: cogitemus. Ita hæc uirtus p̄thongi docet: quid uel acuminis exeramus: uel lenius remittamus. Verum ex his alia faciunt: alia patiuntur. Faciunt intensio uel remissio. Patiuntur acumen & grauitas. Productio autem est: hoc est ἐπίτασις: uocis cōmotio a loco grauior in acutum locum. ὑτάσις uero contra. Nam ab acuminis culmine in graue quiddam: seriumque descendit. Fit autem soni grauitas: cum ex intimo quidam spiritus trahitur. Acumen uero ex superficie oris emititur. Sunt igr̄ innumerabiles soni: sed sp̄aliter per singulos Tropos xxxviii. tantū poterunt conuēire: quorū nomina superius mēoraui. Quorum prior est acquisitus: q̄ ideo tali noīe nūcupat. quoniā eorum: quæ tetrachorda nominantur: nulli omnino consentit: Sed extrinseco uelut acquisitus accedit propter cōfortiū mediæ: cui concinere consueuit: qui acquisitus uno tono: a principali principalium

LIBER

separatur: quæ principalis principalium: quia prima in tetrachor-
 do collocatur: quasi cuiusdam rectoris nomen accipit. Subpri-
 cipalis denique dicitur: quæ principali subiecta coniungitur. Prin-
 cipalium uero ἐναρμόνιος: & χρωματικός: quam nos uix forsan
 recte colorabile memoramus. Et ideo hoc nomen accipit: quia in
 ter principales colores album: tetrumq; quicquid interiacens inue-
 nitur: colorabile graia significatione perhibetur. Ergo enarmonius
 chromaticus. Itemq; diatonus: quam extenta; dicimus: indicia sunt
 generum modulandi. Multiplex quippe tetrachordorum ratio
 sic firmatur. Principalis autem mediarum: quia prima est mediæ
 tetrachordi: ideo id nomen accipit: Cui subnexa subprincipalis me-
 diarum esse dicitur. Deniq; reliquæ tres sui similibus obediunt. Di-
 ctum uero hoc tetrachordum mediarum: quia in medio locatum
 est inter principalium tetrachordum & tetrachordum coniuncta-
 rum. Post supradictas autem: quæ sequitur: mediæ noñatur: quæ
 ideo mediæ dicitur: quia tam grauis modi finis est: quæ in tropis oibus futu-
 ri acumis caput. Atq; ipsius quodammodo uinculo tam grauis modula-
 tio: quæ acuta cõnectit: Vt in Lydio modo: ubi rectum Iota est. Verum post
 mediæ extendentem hemitoniū coniunctarum erit tertia: quæ in eodem
 modo: id est Lydio litteram pro nota habet. Post hæc illæ: quæ a no-
 bis superius expressæ sunt. tres sequentur ἐναρμόνιος χρωματικός: &
 διάτονος: quæ & παράνομη dicitur: quæ latè pene ultimam perhibens.
 Postq; ultima sociatur: quæ ideo dicta est coniunctarum ultima:
 quia in hoc tetrachordo finem tenet. Omne autem tetrachordum con-
 iunctarum ideo dictum: quia mediæ ipsi: quæ perfectam Symphoniam
 prima cõpleuit: adiungitur: ac producente mediæ sequentem tonum.
 Ille: qui sequitur Sonus παραμείσος nominatur: quæ hunc satis pro-
 ximum sonus adiunctæ modulationis offendat. Dehinc diuisarum
 Octaua: quæ plenum Systema Diapason finit. Vnde diuisarum tertia
 perhibet. Post hæc soni ceteri consequuntur. Sonus uero diuisarum
 ideo hoc nomen accipit: quia uno & dimidio tono a mediæ sine di-
 uellit. Post hoc tetrachordum excellentius collocatur: Quod ideo
 excellens nomen accipit: quia in singulis tropis in omne acumen erigit.
 In singulis modulationibus fastigiatur. Horum igitur sonorum: .i.
 phthongon sunt. Alii: quos consistere & perseverare necesse est: Alii
 uero sunt uagi. Deniq; alii βαρύτεροι νοιάται. Alii uero ὀψικτοί
 perhibent. Spissius uero dicitur trium sonorum cõpositiua quadam qualitas.

NONVS

Βαρύπυκνοί αὐτὸν εἰσὶν: qui uelut regiões primas spissi retentant. Ὡς δὲ
 πυκνοί uero q̄ media possidēt. ὀφύπυκνοί q̄ ultia tenent. ἄπυκνοί:
 qui impositionem sonorum trium: q̄ sunt spissi: nullo gener̄ aut le
 ge iungunt. Stantes autem perseverantesq; dicuntur uel ἄπυκνοί
 uel βαρύπυκνοί: q̄ ueluti quanda; spēm & formā sibi principalium
 uindicabunt. Ideo autē a quibusdā Seatarii noīantur: quia diuersa sex
 tēliones recipere nō possunt. Alii autē uagi & errantes habent: quia
 interdum largiora: interdum minora spacia receperunt. Sed hi alii
 πρυπατοί δ' ἄς: alii λιχανοί δ' ἄς uocat. Vex̄ primi iō sic dicunt
 q̄ ita tim prioribus subnectantur. λιχανοί δ' ἄς dicuntur a digito:
 quos Minister artis ad cantus singulos mouet. Est autē primus a
 pollice. Hi uero alii sibi inuicem congruūt: Alii discrepant & reul
 tant. Sed illi οὐόπονοι: quia sibi inuicem cōiunguntur. Διάφονοι
 autem: id est dissentientes sunt: Qui cum percussi fuerint: inuicem
 discrepant. οὐόπονοι: qui uocis quidē aliam significationē gerunt.
 Eundē tamen impetum seruant. Sunt autem & alia sonorum di
 uersitates. Et prima quidē per intentionē: Vt aut acuminē: aut gra
 uitate differant. Secūda per spaciōz perceptionē: Cū uni aut plu
 ribus cōiungit spaciis. Tertia per cōiunctionē Systēatis: qd̄ aut
 unū aut plura recipit. Et qd̄ ἄμα μὲν δὲ κατ' ἄλλο. Alium q̄ppe
 motē acuta significant: aliū grauiora. Nūc iam de Diastematis dif
 ferendum.

Quid sit Diastema.

Diastema ē uocis spaciū: quo acuta & grauior includitur. Sed
 in Diastemate alia breuiora: illa quæ sunt in Dieſi Enarmonia. Ma
 iora uero sunt: quæ per singulos tropos bis ex oībus faciunt: quo
 nihil maius in tropis possumus inuenire. Atq; in spaciis alia sunt
 cōposita: alia distincta atq; Ἀσυνθητα. Et cōposita sunt: quæ per or
 dinē cōiungunt. Incōposita autē: quæ ex diuersis sibi inuicem copulan
 tur. Itē; alia logica: alia aloga mēorant. Ac rōnabilia illa sunt:
 quoz consensus possumus præstare rōnem. Irrōnabilia: quibus nō
 subeīt ratio. Item alia conibentia: Alia discrepantia. Tuncq; alia
 Enarmonia: Alia Chromatica: Alia diatonica. Item alia Archia.
 Alia Perissa. Sed primæ equalia: secūda excurrentia memora
 bo. Verum inæqualia sunt: quæ in aquas partes poterunt separa
 ri: ut ton' i duo hemitōia. Perissa at: quæ i tria hemitōia discernunt
 Deidē alia diastēata spissa: Alia rariora. Spissa sc̄ quæ per dieſis colli
 gunt. Rariora: quæ tonis. & i his alia sibi cōgruūt: alia discrepant.

LIBER

Sed discrepantiū nimia multitudo. Conuenientia uero per singū
 Iostropos sex sunt. i. Diatessarō: quod ē de. iiii. dicimus. Diapen-
 te: quod de q̄nq̄. Dehinc Diapason: quod ex oibus cōtinetur. Illud
 ē: quod ex oibus & ex. iiii. constat: uel ex oibus & ex. v. uel bis ex
 oibus: quod bis Diapason dī. Sed illud: qd̄ Diatessarō: hoc est ex
 iiii. dī: recipit sonos. iiii. spacia tria. tonos. ii. & semis. Hemitonia. v.
 Diesis uero. x. & ē in Epitriti rōne: ut sunt. iiii. ad. iiii. Diapēte: qd̄
 ex. v. ē: sonos recipit. v. spacia. iiii. tonos. iii. & semis: hemitonia. vii.
 Diesis bis septē. Et est in hemiola rōne: q̄. iiii. ad. ii. Diapason au-
 tem sonos habet octo: spacia. vii. Tonos. vi. hemitonia duplicat.
 Diesis quadruplicat: atque in diplasia ratione uersatur: Quae est. i.
 ad. ii. Quod uero ex omnibus & ex. iiii. dicit: Sonos ē. xi. spacioꝝ
 x. Tonos hēt octo & semis: hemitonia duplicat. Diesisq; praedicta
 ratione multiplicat: & est in diplasi & diametri regula: ut sunt. viii.
 ad. iii. Quod uero ex omnibus & ex quinque constat recipit so-
 nos. xii. spacia. xi. tonos nouē & semis: hemitonia geminantur. Die-
 sis tetraplantur. Et est in triplasia ratione: ut. iiii. ad. xii. Quod dis-
 Diapason dicitur: habet sonos. xv. spacia bis septena: tonos. x. ac. ii.
 hemitonia duplicata. Diesis. xlviii. atq; est in tetraplasi ratiōe: ut
 sunt. xii. ad. iii. Est autem tonus in epogdoi ratione: ubiq; diesim i
 enarmonio debemus accipere: quae est in quarta particulatione.
 Nunc quid sit Systema perhibendū. Quid sit Systema.

Systema ē magnitudo uocis ex multis modis constans: quae l3
 multa diuisionū genera recipiat: tamē quia eadē in diastemate me-
 morari: prater eo. Sunt autē absoluta & perfecta Systemata nume-
 ro. viii. Et primū ē: quod ab acquisito: quē προσλαβαν δυνεον
 dicimus: ad mediam: quē μέσην diximus: oē conficit. Sed m quod
 a principali principaliū in parameson usq; distendit. Tertiū: qd̄
 a subprincipali principaliū induisarū tertiū iungit. Quartū: qd̄
 ab extenta principaliū usq; induisarū diatonū profert. Quintū:
 quod a principali mediarū in neten diuisarum usq; progredit. Se-
 xtum: qd̄ a subprincipali mediarū in tertiā excellentiū trahitur. Se-
 ptimū: quod a mediarū extenta in excellentiū diatonon exurgit.
 Octauum: quod a media excellentium in ultimum ducitur.

De Generibus Tetrachordorum.

Quibus excurſis Genera Tetrachordorū: modulādiq; discursi-
 ram. Tetrachordes ē chordarū cum certa qualitate diuisio. Ge-

NONVS'

nera modulandi sunt tria. ἐν ἁρμονίῳ. χρῶμα. διατονῶν. Enarmonion quidem dicitur: quod pluribus spaciis & angustioribus separat. Diatonon uero: quod tonis copiosum. Chroma: quod de hemitonis componitur. Sicut. n. quod inter album: nigrumq; est: color dicitur. Ita hoc chroma: quia inter utrunq; est: nominatur. Enarmonion quidem: cum ab immutabilibus sonis cingitur: modulationi obediens in acumen per diesim & diatonon incompositum. In grauem uero sonum a contrario modulatio tota summit. Chroma at hoc modo melos accipit per hemitoniu & hemitoniu: & tria hemitonia: quae incomposita proueniunt. In graue uero ex diuerso recurret. At uero Diatonon: ipsis contentum sonis in acume quidem ita accipiet modulatione: ut per hemitoniu & tonu & tonu modum integrum compleat. At uero grauiore per contrarium ordinem persequet. Sed nunc maxime diatono utimur: sed horum alia modulatur per Agogen. Alia per Ploce. Per agogen est: cum per ordinem sonus sequitur. Ploce autem dicitur: cum diuersa sociamus. Ex hinc in modulando alia Euthia dicitur: quod est recta. Alia anacaptos: quod est reuertens. Alia periferes: hoc est circumstant. Euthia est: quae a graui in acumen erigitur. Anacaptos: quae a contrario deficit. Periferes quae ad utrunq; aut comodat: aut seruit: Sed cum tetrachordorum: quos quadrifidos appellamus: diuisiones innuerabiles sunt. vi. sunt notae. Enarmonia una: Chromatis tres: Quarum prima: quae mollis ac soluta. Secunda: quae hemiolia est. Tertia: quae est Tonia. Diatonica duae: una mollis: altera robusta. Et modos quidem accipit Enarmonia a Tetartemoria Diesi. i. toni parte quarta. In illud uero: quod mollius diximus: per Tritemoria Diesim copulatur. Ipsi uero Chroma Hemiolion fit ab Hemiolia Diesi: quae fit enarmonia. Sed nunc de Tonis.

De Tonis.

Tonus est spaciū magnitudo: qui ideo Tonus dicitur est: quia per hoc spaciū ante oēs prima uox: quae fuerit: extendit: hoc est de nota qualibet in notis: ut a media in paramesen: ut est in Lydio. Si a nota directo in summam iacens signa concurrant. Verū quia hemitonia Diesisq; quid uel quanta: qualesue sint: docui: Tropoz etiā nomina nuncq; monstrauit: Nūc de tetrachordis eloquātur. Nam singali quinq; tropi tetrachorda quae custodiūt: Sicut superius quoq; notauit. Verum horum extremos sibi aptandos esse non dubium est. Tetrachordum quippe est quatuor sonorum in ordine positorum

LIBER

congruens fidaq; cōcordia. Sūt autē tetrachorda principalū mediārum cōiunctarū separatarū excellentiū. Et primū tetrachordū: quod est grauius incipit a principali principalium: & definit in principale mediarum. Vex principalū & mediarū connexū: quod cōiunctarū uocat: erit tetrachordū a media in netē cōiunctarum. Atq; ab his diuisum longeq; discretū: quod ē quartū diuisarum a submedia in netē separatarū usq; coniungit. Quod autē ex diuersis cōiunctū est: in acutiore sonū & qntū excellentium pfertur. Sed de tetrachordis satis dictum. Nunc de pentachordis uideamus.

De Pentachordis.

Ac similiter hac quoq; & v. eē non dubium ē. Primum igē quod ē grauius principalium eē dicimus: quod incipit ab acq; sito: & in principali mediarū terminatur. Sequēs in acumē eius smodi est. Et constat a principalium extēta in mediarum illam: quā in lydio Iota rectum hēt. Tertium autē cōiunctarum ē: quod a mediarū extēta in ultimā cōiunctarum ducitur. Quartū uero: quod per diuisionē est a media in tertiam diuisarum connēdi solet. Quintū in acumen erigitur: atq; netē excellentium terminatur. Hac: quā dixi: artis nostrā doctissimis approbantur. Nā non sum nescia asserere: quadam tetrachorda ab hemitonis initia posse fortiri. Quod est in modulatione diatonica situm. De qua superius multa dixi. Sane notum atq; intimatum uelim acq; situm in oībus quidē aliis collocari. In his autē: quā non per sonos fiunt: in tetrachordis fieri nō posse. In his. n. semper ab hemitonis principia ducuntur. In aliis autem: quā pentacorda nominātur: nec tamē modulationi subiciūtur: ut per sonos constare uideatur: apponit. Sed m. n. in his hemitonium possumus ponere. Nunc de transitu modulantium.

De Transitu Vocis.

Transitus ē alienatio uocis in figuram alterā soni. Fit at trāsitus modis. iiii. Per genus ab enarmonio: aut in chromate; aut in diatono: uel per systema. Aut a principali principalium: Si forte in subprincipalem: aut in aliud forte systematum. Aut cum de cōiunctis ad diuisas transitum facimus: uel per tonum: Cū a Lydio: uel i Phrygium: uel in alium tropū cantilēa trāsducitur: uel per modulationem: cum ex alia spē modulandi in aliam desilimus: Vel cum a uirili cantilena transitus in fœmineos modos fit. De genere modulandi consequenter edifferam.

De Modulatione.

NONVS

Melopœia ē hītus modulatiōis effecta. Melos autē ē actūs acuti
aut grauioris soni. Modulatio ē soni multiplicis expressio. Melo
pœia spēs sunt. iiii. Hypatoides: Mesoides: Netoides. Hypatoides
ē: quæ appellat̄ : quæ per grauiores sonos cōstat. Mesoides:
quæ & λυππραία μῆικα νοιά: quæ tonos aequales mediosq; custo
dit. Netoides: quæ & νομικός, consuevit uocari: quæ plures sonos
ex ultimis recipit. Sūt et̄ alia distātia: quæ & tropica Mela dicū
tur. Alia comiologica. Sed hæc aptius p̄ rebus subrogant̄: nec suas
magis poterūt diuisiōes afferre: Hæc autē spēs et̄ tropi dicunt̄. Dissen
tiunt autē melopœia ipsa modis pluribus inter se & genere: ut alia
sit enarmonios. Alia cromatice. alia diatonos. Spē quoq; quæ alia ē
hypatoides. Alia mesoides. Alia Netoides. Tropis: ut Dorio. Ly
dio uel cæteris. Ois tamen q̄ melos inchoat præcūctis Systema debz
aduertere: dehinc sonos miscere atq; cōponere. Hæc de. vii. partibus
artis nr̄e dixisse sufficiat. Nūc Rhythmos: hoc ē nūeros perstriga
mus: quoniā ipsam quoq; nr̄i portionē esse non dubium est.

Quid sit Rhythmus.

Rhythm⁹ igr̄ est cōpositio quadā ex sensibilib⁹ collocata t̄p̄rib⁹
ad aliquē hītu ordinēq; cōnexa. Rursū sic diffinit̄. Nūer⁹ ē diuer
sorz modoz ordinata cōnexio t̄p̄ri p̄ rōne modulatiōis inseruiēs per
id q̄ aut efferēda mox fuerit: aut præmēda: & q̄ nos a licētia modu
latiōis ad artē disciplināq; cōstringat. Intereſt tamē inter rhythmu
& Rhythzomenō. Quippe Rhythzomenō est materia nūerorz. Nu
merus at̄ uelut qdā artifex ad spēs modulatiōis appōit̄. Ois igr̄
nūer⁹ triplici rōne discernit̄. Visu. audituq;: uel tactu. Visu sicut
sunt ea: quæ motu corporis colligunt̄. Auditu: cū ad iudiciū mo
dulatiōis intēdimus. Tactu uero: ut ex digitis uēarū explorāus in
dicia. Vex nobis attribuit̄ maxie in auditu uisuq;. S; Rhythoize
te ē ars ois in nūeris: quæ nūeros quosdā pp̄ria cōuersiōis accipiat:
flexusq; legitimos sortiat̄. Est quoq; distātia iter rhythmū metrū
q; nō parua: sicut posterī mēorabo. Sed quæ uisus auditusq; nūero
dicti sūt accedēt: Hi quoq; in tria itidē genera diuident̄: In corporis
motū. In sonoz modulādiq; rōne: atq; in uerba: Quæ apta modis
rō colligant̄: quæ cūcta sociata perfectā faciūt cātilenā. Diuidit̄ sa
ne nūer⁹ in orōe per syllabas. In modulatiōe per Arsim & thesim.
In gestu figuris determinatis: schēatisq; cōplei.

Vex Nūeri genera sunt. vii. Primū detē / nerib⁹ Nūerorz.

LIBER

potibus. Secundum de enumeratione uerborū: quæ in numerū ca-
dere nō possunt: quæ rhythmoides. i. similia nūeris iudicant. Quæ
q; tribus uocabulis discernunt: hoc ē Enrhythmo. arhythmo. rhy-
thmoides. Tertiū de pedibus. Quartū de eorū genere. Quintū est: q;
agogen rhythmicā noīamus. i. quo genere nūeris: modiq; ducant
Sextum de cōuersiōibus. Ultimū Rhythmosia. i. quæ admodum
pcreatio numeri possit effingi. **Quid sit tēpus Rhythmicum.**

Primū igrī tēpus ē: qd̄ in motū athomi nec partes: nec momēta
resectionis admittit: ut ē in geometricis punctū. In Arithmetis mo-
nas. i. singularis quadā ac seipsa natura contēta. Sed numerus in uer-
bis per syllabā: in modulatiōe per sonū aut spaciū: qd̄ fuerit singu-
lare. In gestu incipiente corporis motū: qd̄ Schema diximus: inue-
nitur. Atq; hoc erit breuissimū tēpus: quod infecabile memorati.
Cōpositū uero: qd̄ pōt diuidi. & qd̄ a primo aut duplū est: aut tri-
plum: aut q̄druplū. Eatenus. n. tēpus oē nūeri p̄fert: atq; ei finis ē
q̄ plena rōnis ē terminus. Atq; in hoc numerus toni similis inuēit.
Ut. n. ille per. iiii. spēs: hoc ē Diesis diuidit. Ita hic ē q̄ternaria tem-
porū modulatiōe cōcludit. **De. iiii. tēporibus Numerorū.**

Sed eorū tēporū: quæ ad nūeros copulant: alia sunt: quæ Enrhy-
thmica tempora nominantur. Alia: quæ Arhythmata. Tertia: quæ
Rhythmoides perhibentur. Et Enrhythmica quidem sunt: quæ
rōne certa ordinem seruant: ut in duplici: uel hemiolo: uel in aliis:
quæ alia rōne iungunt. Arhythmata sunt: quæ sibi nulla oīo lege
consentiunt: ac sine certa ratiōe cōiūcta sunt. Rhythmoides uero in
aliis numerū seruant: in aliis que despiciunt. Quorū temporū alia
τρογγύλα. hoc est rotūda perhibent. Alia περίπλεα. Et rotūda
sunt: quæ procliuus & facilis: q̄ gradus q̄dā atq; ordo legitimus
expetit: precipitant. περίπλεα uero: quæ amplius q̄ decet: moras
compositæ modulatiōnis innectunt: seq; ipsa tardiore p̄nunciatiōe
suspendunt. **Quid sit pes in numeris.**

Sed temporū: alia simplicia sunt: quæ podica ēt perhibent. Pes
uero ē nūeri prima p̄gressio per legitimos & necessarios sonos iun-
cta. Cuius partes duæ sunt. Arsis & Thesis. Arsis ē eleuatio. The-
sis depositio uocis ac remissio. Sed pedū differētia sunt. vii. per ma-
gnitudinē cū alios simplices: alios multiplices pedes ponimus. Et
simplices quidē: ut est Pyrrhichius. Cōpositi uero: ut sūt peones:
uel eorū pares: Et simplices q̄dem dicunt: qui tēporibus diuidunt

NONVS

Cōpositi at: q̄ in pedes ēt resoluunt. Alios uero Alogos: hoc est Ir
rationabiles nominamus: Quorumq; ratio nulla pr̄stat. Sed incō
dita quādā compositio profer̄. Alia deinde differentia est: quā per
diuisionē quārit̄ qualis existit: hoc est ποία: cū uarie & multipli
citer ea: quā cōnexa fuerint: diuidunt. Atque illa: qua simplices pe
des esse multiplices nominamus. Alia ē: quā per diuisionē fieri con
fuevit. Septima: quā per oppositum fit. i. cū duobus pedibus fac
ceptis: unus habet prolixius tēpus: qđ pr̄cedit ex ordine. Illd' au
tem tēpus: quod inseq̄tur angustius: uel cu; per contrariū ordine;
t̄p̄a pr̄dicta uertuntur. De.iii. Rhythmicis Generib'.

Rhythmica uero genera sunt tria: quā alias Dactylica: Iābica:
Peonica noīant̄. alias aequalia: alias hemiolia duplicia. Deniq; etiā
Epitritus sociat̄. Etenim unus semper cū sibi fuerit aptatus: ut aq̄
lis cōuēit. Tria uero ad duo numerus hemiolius ē. Duplex uero q̄
fuerit ad singulārē geminā rōnē tam syllabaz q̄ tēporū suat. Qua
tuor uero ad.iii. Epitriti modū faciunt. Sed quā aequalia diximus
eadē dactylica eē dicimus. Deniq; in dactylico genere signa aq̄li si
bi iure nectunt. Vez ad alterū: uel ad numerū geminū duo uelut
forte aq̄litas numerosa decurret. Seq̄tur Iābicū genus: qđ dipla
sium superi' expressi. In quo pedū signa duplicē rōnē ad inuicē;
suant: Siue unius ad duo: siue ad.iii. gemini: uel q̄cqd ad duplum
currit. Hemioliiū sane: qđ Peonicū mēorat̄: tunc ē: cū pedū; signa
hemiolii rōnē iusq; sectantur: ut ad duo.iii. sunt. Accidit aut̄ et in
Epitriti rōnē saepe nūer'. Cu; pes in eo accipit̄. q̄ sit ad.iii.iiii. Sed
iā ad ordinē recurramus. De Aequali Duplo Hemiolio &

Aeq̄le ē igr̄ nūeri genus: qđ a di
Epitriti Genere.
femo usq; in. xvi. pedes procedit. Disemus autē appellatur pes: qui
per Arsim & thesim primus cōstare dicitur: ut est Leo. Duplu; ue
ro incipit a Trisemo. x. & .viii. autē syllabas in finē usque deducet.

Hemiolium sane ab Pentasemo ducit exordium. Impletur autem
in. xv. numeris: Epitritus ab Eptasemo principiu; facit. xiiii. simi
libus. i. ponēs: cuius difficilis est usus: Atque hos quidem oēs nu
merorum ordines ideo numerauimus: ut singulorū; leges per uni
uersa seruentur. Sed numerorum alii sunt cōpositi: alii incompo
siti: alii permixti. Et compositi e duobus generibus: uel pluribus
cohaeserunt. Incompositi: q̄ uno pedum genere consistunt: ut sunt
tetrasemi. Mixti uero: qui aliquando in pedes: aliquando in nume

ro accipere debētis. At uero eorū: qui compositi eē dicunt: Alii per copulas: Alii uero per periodum colligantur. Etenim ουζογία. i. copula duorū pedum in unum est ascripta connexio. Qui in dissimiles sibi positi eē uidentur. Periodus autem est pedum compositio plurimorum: Quiq; dissimiles sibi impares sociantur. Dissimilitudinum sane differētia tres erunt: per magnitudinem: per genus: per oppositionem. Per magnitudinem: cum ex disemo: uel tetrasemo componitur numerus. Per genus: cum diplasium aut hemiolium simul iungimus: uel q; ex pluribus aequaliter copulatur. Per oppositionem. i. per antihesiū: cum aut primos disemos ponimus: aut in sequentibus longe prioribus. Aut tetrasemos disemis insequentibus applicamus. Vex notum esse conueniet: unum eē pedem posse sufficere ad complendam periodon: Si solus ceteris in aq; libus inseritur.

De Dactylico genere.

Sed eorū: quæ in pedem recidunt: Dactylicum genus primum eē. In quo generi pedes incompositi uocabunt. Qui numeri sunt q; nq;: idest Proceleumaticus. Anapestus. Spondeus simplex: & Spondeus maior. Ac Proceleumaticus quidem eē: qui & positionem breuem & elationē breuem retinet. Utetur autē hic idē tetrasemo frequentius. Namq; & disemus hanc. i. q; duobus tēporibus implet: Proceleumaticus qdē: sed breuior non inat. Ille uero maior eē: qui ex.iiii. breuibus efficit. At uero breuior: idest disemus Syneces uocatur: quia ipsa assiduitas & frequētia comprehendētis se inuicem syllaba nec magnitudinē aliquā: nec modum diuisa potestatis extendit. Ideoq; eo raro uti decet: ne assiduitas breuis syllaba carmē ipsum: quod cum dignitate aliqua proferri oportet: incidat. In permutationē uero aliorum pedū: qui longiores ponunt: decēter aptatur: ut illorum prolixas moram interueniēte sua celeritate compēset. Quare Proceleumaticus: qui ad numeros aptatur: quadrifemo exordium debet accipere. Anapestus: qui uocatur minor: accipiet elationem pedis unius temporis: positionem uero duorum temporum faciet. Monochronon quippe dicitur tempus etiam cum longa ponitur: Quæ longa duo tēpora recipere conuenit: Vel et; tria tēpora simul breuia collocantur: Vel cum sunt.iiii. numero: Quæ oīa ad cōparationē lōga syllaba cēputant. Igr maior Anapestus elationē qdē suscipiet: quæ Monochronos eē dicat. Positionē

NONVS

Dichronon hęc mōstrat. Quare utriusq; t̄p̄ris: qđ i positioē fuerit aequali sibi posito opz elationis geminū tēp̄ acciper. Ita tñ ut utroq; in sequēti tēp̄or par priori eē uideat. Quare Anapestus ἀπὸς ῥογος dactylicus a nobis esse dicitur. At uero Anapestus qui ἀπὸς ῥογος nominat ex duab' breuib': quæ in elatioē sint: & ex una: quæ in positioē sit: copulat. Simplex uero Spōde' erit: q̄ ex p̄ducta tam arsi q̄ thesi iungit. Maior uero d̄r: qui quaternariam non solū elationē: sed positionē etiam uidetur admittere. Per copulam uero duplices accedunt numeri. Quoniam alter ex maiorē erit Ionico: alter ex minore. Atq; ille: qui ex maiore procedit: cōstabit ex Spōdæo simplici uel Proceleumatico: quem Disemum eē non dubium est. Qui uero ex minore est: contrarium facit. Atq; hi quidē in Dactylico genere ponētur: Rhythmi incompositi ac compositi: q. vii. numero omnes erunt. Dactylus igitur est dictus: quia ordinē syllabarum consimilē digito hominis informat. Anapestus uero: quia per ordinē redeat furta. Pyrrhichius uero. i. proceleumaticus: quia hic assiduus uel in certamine: uel in ludo quodam puerili. Spondeus: quia plerūq; inseruit. Ionicus sane p̄pter numerorū inæqualē sonum. hēt. n. duas longas: duasq; correptas. Quo pedum carmine multi sape reprehensi sunt.

De Iambicis Metris.

Hęc de Dactylicis satis. Nunc Iambica memoremus: In quo genere numeri incompositi erant. iiii. compositi per copulam. ii. At uero per periodū sunt. xii. Qui igitur incompositi erunt: isti sunt Iambus ex dimidia elatione: quæ breuis ē: & positioē: quæ gemina ē. Trochæus ex duplici positione & elatione: quæ breuis est. Orthis: qui ex tetrasemi elatione. i. Arsi: & Octasemi positione cōstabit: ita ut. xii. tēpora hic pes recepisse uideatur: Atq; habet propinquitatem quandam cum Iambico pede. Quatuor. n. primis temporibus ad iambum consonat Reliquis octo temporibus adiunctis. Dehinc Trochæus: qui Semanticus dicitur. i. qui e cōtrario octo primis positionibus constet: reliquis in Elationem quatuor breuib' artef. Cōpositi sane sūt: q̄ per copulas colligunt. Sūt at hi Antibacchi: q̄ ex trochæo deducit auspiciū. Fine at iambici terminat. Qui uero Bacchius ē: a iambo principia sortitur. Atq; a contrario his: quos diximus: pedibus aptabitur. Per periodam uero ē: quod

LIBER

uelut per se certam uiam prouenit. In hoc genere cum sint. xii. numero. iiii. quidem per singulas periodos accipere docet. Vnus Iambus ac. iiii. trochaos. Ac de hisdem. iiii. primum quod est: quod iambus habere monstrat: Trochaus iambo denotat. Qui uero rhythmus secundum Iambum recipiet a Bacchio: trochaos uocabitur. Qui uero Iambum tertium recipit: bacchius a trochaos poterit notari. Ille uero: qui quartum admittit: iambus appellatur epiritus iambus. Eorum uero: qui ex uno trochaos fit: est Iambus a trochaos appellatur. Secundus iambus a Bacchio dicitur: aut certe bacchius a iambo notatur. Qui uero quartum recipit trochaos: epiritus trochaos appellatur. Octo uero & iiii. de his: quos. xii. diximus: per periodum illi esse dicuntur. Qui binos trochaos atque iambos per Pyrrhichium suat. Atque ille primus trochaicos recipit: duplex bacchius a trochaos esse dicitur. Qui uero secundos iambos habet: duplex bacchius a iambo notatur. Cum autem trochai medio collocantur: trochaus medius iure dicitur. Cum autem in medio iambi: medius iambus uocatur. Omnes uel qui incomperti per periodos: uel qui per copulam colligantur: Rhythmi xviii. numerati sunt. Sed Iambus dictus est ab eo: quod ιαμβειζεν Graeci detrahere dixerunt. Et hoc carmine quibusque ueteres detrahebant. Item hoc nomen est ab eo: qui uenenum maledicti: aut liuoris infundat. Trochaus uero ab eo dictus: qui celerem reuersionem faciat ueluti rota. Orthius propter honestatem positionis est notatus. Semanticus sane: quia cum sit tardior tempore: significationem ipsam productam & remanentis cessationis effingit. Bacchii uero sunt dicti: qui bacchicis maxime sonis congruunt: Hisque Bacchi ludus est: qui in illis carminibus aptatur.

De Paonico Genere.

In eo uero genere: quod paonicum notatur: incomperti duo rhythmici esse dicitur. Quorum alius Paon $\delta\text{ιπλάσιος}$ appellatur ex longa positione & longa elatione. Ac alter Paon Epibatis. i. i. thesi duplici positione producta: & arsi longior ducitur. Hi sunt Paonici generis numeri: quos incompertis esse praediximus. Neque uero per coniunctionem: hoc est $\sigma\upsilon\zeta\upsilon\gamma\acute{\iota}\alpha\nu$. neque per periodum in isto genere Rhythmus accedet. Inde $\delta\text{ιπλάσιος}$ quidem dicitur est. i. quasi duplicia membra discernat. Epibatos autem: quia membris ueluti utes. iiii. & iiii. diuersitatibus copulatur.

De Permixtis Generibus.

Verum haec genera cum permixta fuerint species numerorum: prima species

NONVS

erunt ista: quae Dociminae nominantur. Ex quibus prius quod fuerit
 hac lege componitur: ut sit ex Iambo & Peone: quia δ'ια τ'οης uocatur.
 Hinc δ'ια τ'οου posteriores Graeci cognouerunt. Secunda est species: quae
 ex Iambo dactylico & peone consistere monstrat. Qui autem deducti nu-
 meri nominantur: propter assiduam & compositam sonum appellari uidentur.
 Fiunt autem numeri: qui & p'fodiaci uocantur. Quorum alii per ternos pedes
 fiunt Pyrrhichio, Iambo & Trochaeo. Alii uero, ut his, in pedibus
 Iambus primus aptetur. Alii uero ex duobus Syzygiis, id est copulis Bac-
 chio & Ionico ἀπο μὲν οὖν οὖν consistere consueuerunt. Sunt sane: qui et irro-
 nabiles esse dicuntur: quos analogos uocamus: quos et chorios appel-
 lare consueuimus. Sunt autem numero, duo, quorum alter Diabii figura re-
 spicit, & constat ex elatione: quae longa est: & duabus positionibus. Et
 numero quod est ad dactylum similis. Partibus uero ad numerum Ionicum
 iungitur & Iambicum. Alius uero est numerus: qui trochaeides nominatur, id est
 figuram quandam speciemque trochaei habet uideat ex elationibus geminis &
 longa positione consistens per contrarium prioris effectus.

De quinque speciebus mixti generis.

Sunt autem mixti generis quinque, id est dactylicos per Iambum. Dactylicus in
 Bacchio incidens: qui uideatur ex trochaeo. Dactylicus per Bacchium: qui ex
 Iambo manauerit. Dactylicus in chorio: qui ex Iambi similitudine exordium
 mutuet. Dactylicus per chorium: qui ex similitudine trochaei uideatur ex-
 pressus. Et creticus quod est consonans ex trochaeo positione & induitur in nu-
 meri componendi & omnium figurarum plena perceptio. Diuidit hac in eas:
 quas & Melopoeia partes: quae sunt istae ἐπιδ'εξις, id est perceptio: per
 quam scimus: quo quantum numero utendum sit. χρῆσις, id est usus: per quem posi-
 tiones aut elationes decenter aptamus. μίξις, id est permixtio: per quam, quod
 opportunum fuerit ex arte miscemus. Tropi uero: ut in Melopoeia &
 in rhythmopoeia, sunt: quos Sytalticos dicimus: & in harmonicis
 eos superius memorauimus. Numerus autem mare esse. Melos formam nouerimus.
 Etenim melos materies est: quae sine propria figura cesset. Rhythmus autem
 opere quodam uirilis actus tam formam sonis quam uarios praestat effectus.

Quae cum Harmonia intentis tam Diuis quam Heroum populis au-
 gusta quadam suauitate percurreret: ad cantus carminumque dulcedi-
 nes decenter regressa conticuit. Tunc quoque Ioue assurgente diuis
 que praebulis Cinesim modulata. In thalamum quoque Virgi-
 nis magna cunctorum uoluptate peruenit.

LIBER

Tandem Senilem Martiane fabulam:

Miscillo lusit quam lucernis flamine
Satyra pelagos dum docere nititur
Artes creagris uix amicas Atticis
Sic in nouena decidit uolumina.
Hac qppe loquax docta idoctis aggeras
Fandis tacēda farcinat: immiscuit
Musas Deasque disciplinas cyclicas:
Garrere agrelli cruda finxit plasmate
Hac ipsa nauici rupta conscientia
Turgēsq; felle: ac bile multa chlamyde
Prodire doctis approbanda cultibus
Possēmq; comes utque e Martis curia
Foelices inquit Sed Capellæ Flamine
Indocta rabidum quem uidere sacula
Iurgis caninos blatteratus pendere
Proconsulari uero dantem culmini
Ipsoque dudum bombinatore flosculo
Decerptum falce iam canescenti rota
Beata alumnū urbs Elisa uidet
Iugariorum murcidam uiciniam
Paruo obsidē uixque respersum lucro
Nictanti cura somnolentum lucibus
Ob hoc creatū Pegaseum gurgitem
Decente quando possē haurir poculo
Testes ego: nostrumq; ueternuz pdidit:
Secute nugis Nate ignosce lectitans.

Martiani Capellæ Liber finit: Impressus Vicentiæ Anno Salutis
M. ccccxcix. xvii. Kalendas Ianuarias per Henricum de Sancto
Urso Cum gratia & priuilegio decem annorum: ne imprima-
tur neq; cum Commentariis: neq; sine: & cetera: quæ in ipso pri-
uilegio continentur. Laus Deo & beatae Virgini.

Castigatiōes erratorū: quæ & celeritate impressorū & incuria cōti-
gerunt. Nec nō quædā loca: quorū lectio secus legis in exēplarib⁹ &
q̄le illd̄ secūda charta q̄d̄erniōis a. facie priā. uersu. xxvi. γουνο
λογιζες. In quibusdā codicib⁹ legit γαυολογιζες. char. iiii. facie
.i. uer. xiii. rutilātes: corrige rutilās. Ver. uero. xvii. cōiūct⁹. legit
ēt cēt⁹. Itē char. v. facie priā. uer. xiiii. mecū: cor. meū. Et uer. xv
ii. Parnasio: cor. Parnaso. & uer. xxvii. magna. cor. magno. Itē car.
priā q̄d̄erniōis. B. fa. priā uer. xvii. noīe. q̄dā codices hēnt ordie. fa
cie uero sc̄da uer. viii. herbidabat. cor. herbidabāt. & paulo p⁹ Ada
mate p⁹ Adamate. S; hæc nō sunt errata. quādo pūcta supra līas de
pressa nimis apparere nō potuerūt: quæ tanq̄ friuola legētibus post
hæc reliquunt cū quibusdā līarū inuersiōibus. Nec te praterea capiat
admiratio. Si quæ hic annotātur: in plerisq; codicib⁹ erūt castigata
Multa. n. inter imprimēdū emēdata fuerūt. S; hæc iccirco libet an
notasse: ut quorūdā latrātibus occurreret. Eadē facie uer. xii. Cre
ueres. cor. cerneres. & uer. xxiii. hebanū. cor. hebenuz. Itē char. iiii.
fa. prima uer. xvii. utri. cor. uteri. & char. viii. fa. secūda uer. xxxv.
deprehēdit: i quibusdā codicib⁹ legit depēdit. Itē char. iiii. terniōis. c.
fa. secūda uer. iiii. ουσία: in quibus exēplarib⁹ legit επτεκq̄ α. Charta
uero q̄rta fa. ii. uer. x. Infracta: q̄dā codices hēnt Infecta. Itē char.
vi. terniōis. e. fa. ii. uer. xxxv. aidi. cor. adii. Itē char. iiii. terniōis. h.
fa. priā uer. tertio nosse: quædā exēplaria hēnt posse. Fa. uero sc̄da
uer. ii. sub alteatu: cor. subbalteatū: & infra uer. vii. in lachryma:
cor. In lachrymas. & uer. xxiiii. Quorū uuus erat pallio circūact⁹:
cor. quorū un⁹. q̄dā codices ēt hēnt circuat⁹. Itē. c. ii. t̄niōis. i. fa. ii.
uer. xxiii. Ille: cor. illi. char. uero. iiii. fa. priā uer. xvi. per quosdā
faciēdi cuniculos: quædā exēplaria hēnt fundicuniculos abiiciēda
mōstrāus. & in eodē uer. Abolitiōe: in quibusdā exē. legit Adulat̄e.
Itē char. iiii. terniōis. K. fa. priā uer. xxii. Apex: cor. Apis. Charta
uero. v. fa. priā uer. xxxi. elocutiis: cor. elocutiōis. char. vi. fa. priā
uer. xx. Tadelā: & in eodē uer. numeriā. cor. Atellā & Nuceriā.
Itē. c. q̄rta t̄niōis. l. fa. ii. uer. xi. επταδες. cor. επταδες. & uersu. xxiii
γλαυκωπις. cor. γλαυκωπις. & uer. xxvi. Sacrificā. corri. Saxifi
cā. Itē char. iiii. terniōis. m. fa. priā. uer. xv. miri. cor. Minii. & f.
ii. uer. x. septē: cor. septuaginta. char. v. fa. prima: uer. xxxiiii. quæ
Scylla: cor. q. Itē char. vi. terniōis. o. fa. ii. uer. xviii. septuagesis di
pōdius: debēt ānecti hæc uerba. facit q̄dr̄igentostrigues dipōdi⁹. Si

militer octies septuagies dipodiās. Et in sequēti uersu faciūt q̄ngē
 tos: corrige faciunt sexcētos. Itē char. prima terniōis. p. facie prima
 uer. ii. ἀμφικρυτος. cor. ἀμφικρυτος. & uer. vi. prim^o. cor. prim^o.
 Char. ii. fa. ii. uer. xxix. metri: cor. metri. Char. iii. fa. ii. uersu. iiii
 uūeris: cor. numeris. & uer. sexto habēs: cor. hñt. Itē char. q̄nta ter
 niōis. q. fa. i. uer. xxxi. licētia: pleriq; codices hēnt libentia. fa. ii.
 uer. xxix. Et ni. deest grāca sn̄ia: qua ē ὄνος λύρας λοντων γγω/
 φη. Sic oēs codices hēnt. Sed quia hac uerba nihil ad rem facere ui
 debant; malumus hic q̄ ibi annotari. Et char. vi. fa. prima uer. x.
 praestas: quādā exēplaria hēnt perstas: & fa. ii. uer. xxiiii. metacula
 q̄dā codices hēnt meacula. Itē char. iiii. terniōis. r. fa. ii. uer. iiii. ac:
 corrige Ar. Itē char. v. terniōis. f. fa. i. uer. xxiii. ducere: cor. dicere.
 Itē char. vi. terniōis. t. facie prima uersu. xxxi. dunc: corrige tūc. &
 in sequēti uersu Archia: corrige Archia: & duob^o post uerbis Sel
 prim: corri. Sed prima. Itē char. iiii. terniōis. u. fa. ii. uer. xxv. His:
 cor. Is: & char. v. fa. ii. uersu. i. Tādē: cor. habes. & uer. x. quadam
 exēplaria p̄ muci hēnt nāq; & p̄ cōsciētia hēnt sapiētia: & uer. xvii
 p̄ Iurgis hēnt Lurgis: & p̄ pēdere pādere. Sed in his eamibus: ut
 q̄busdā aliis in locis opus fuit. Ced: po cōiectore: ita oīa erāt inuer
 sa & deprauata: Cetera igit: Cū bonus quādoq; dormitet Home/
 rus: diligentioribus relicta sint. Finis. Laus Deo.

REGISTRVM.

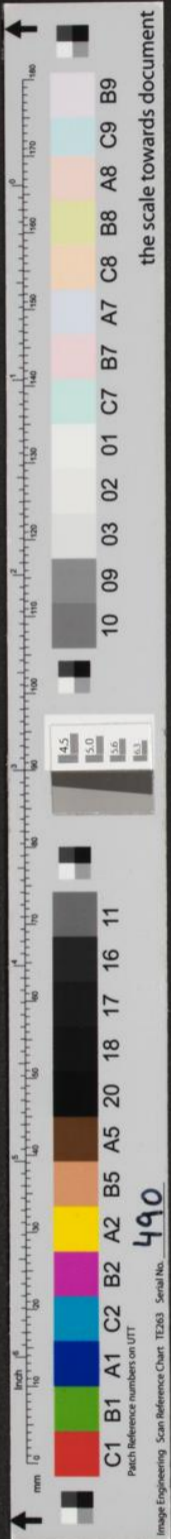
a b quaterniones. c d e f g h i K l m n o p q r s t u terniones sunt.

[Faint, mostly illegible text in a single column on the left side of the page, likely representing a list or a series of entries.]

[Faint, mostly illegible text in a single column on the right side of the page, continuing the list or series of entries.]

Fragment of a medieval manuscript page with Latin text in a Gothic script. The text is arranged in two columns and includes several lines of red ink used for initials or headings. The parchment is heavily stained and shows signs of significant wear and tear.

Fragment of a medieval manuscript page with Latin text in a Gothic script, located at the top right of the page. The text is partially obscured by the binding and shows some fading.

Fragment of a medieval manuscript page with Latin text in a Gothic script, located in the middle right section of the page. The text is partially obscured by the binding and shows some fading.

Fragment of a medieval manuscript page with Latin text in a Gothic script, located in the lower middle right section of the page. The text is partially obscured by the binding and shows some fading.

Fragment of a medieval manuscript page with Latin text in a Gothic script, located in the lower middle right section of the page. The text is partially obscured by the binding and shows some fading.

Fragment of a medieval manuscript page with Latin text in a Gothic script, located in the lower middle right section of the page. The text is partially obscured by the binding and shows some fading.

Fragment of a medieval manuscript page with Latin text in a Gothic script, located in the lower middle right section of the page. The text is partially obscured by the binding and shows some fading.

Fragment of a medieval manuscript page with Latin text in a Gothic script, located in the lower middle right section of the page. The text is partially obscured by the binding and shows some fading.

Fragment of a medieval manuscript page with Latin text in a Gothic script, located at the bottom of the page. The text is arranged in two columns and includes a large blue initial 'H' at the start of a line. The parchment is heavily stained and shows signs of significant wear and tear.